

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar. buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimes. Aankondigingen, 15 centimes per drukregel.

TONGEREN, DEN 9 APRIL.

Te Lande & te Stede.

De liberale gazetten zijn alijd de eerste om te schreeuwen en te tieren tegen de inwoners van den buiten en deze brave lieden uit te geven voor dompers en achteruitkruipers omdat zij meestal aan het gelooft en de handelwijze van hunne voorvaders getrouw blijven en van al dat liberaal progrès der groote steden niet willen. Wij hebben hier onder de oogen eene statistiek die ons toont hoe zeer die liberale vrekken van kleine steedjes voor hunne beurs zouden moeten vreezen, indien de menschen van den buiten en van kleine steden zoo bedorven waren als in de groote middelpunten van hunne liberale beschaving. Deze statistiek zegt dat bijna de helft der veroordeelden van de verschillende landen van West-Europa toebehoort aan de steden van 50,000 en meer inwoners, schoon dit getal maar het achste deel der bevolking uitmaakt. En nogtans dit achtste deel voor Frankrijk en het tiende voor gansch België heeft eene talrijke politie, groote garnizoenen en vele scholen waar men van alles leert. Daarenboven is er een openbare bewaker voor 120 personen dewijl op den buite slechts een veldwachter is voor 1000 en soms 2000 menschen.

Indien men dan op 120 menschen in die groote liberale beschaafde steden eenen bewaker noodig heeft en dat op den buiten een veldwachter genoegzaam is voor zelfs 2000 menschen en dat nogtans verre het meeste getal der veroordeelden uit de groote steden komt, moet men bekennen dat dit liberaal progrès is, dat deze die met die oud vlaamsch katholieke gebruiken voortgaan en daaraan houden veel beter zijn dan met al dien liberale hutsepot; wel is waar, ze zullen voor de liberale leugenaars maar altijd dompers en achteruitkruipers zijn, maar toch zullen zij hunne eer en reputatie hewaren en in het gevang niet geraken.

Stads- & provincie nieuws.

De Bedevaarten tot herstelling van Zijne H. den Paus Pius IX, in alle zijne rechten, zullen in het Bisdom van Luik binnen kort herbeginnen. Den 4ten maandag van mei zal er eene plechtige bedevaart geschieden naar O.-L.-V. van Chèremont, bij Luik: Zijne H. E. de bisschop van Luik zal er aan tegenwoordig zijn.

Gisteren heeft men te Stockroy uit het kanaal opgevischt het lijk van de genaamde Reynders van Bolderberg, die terugkomende van de Curinger markt, op 17 maart, er in verdwenen was.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 86 paarden, 407 hoornbeesten, 50 schapen, 87 vette varkens en 1605 magere varkens.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois d'Avril 1874, est en vente chez M. COLLÉE. Avec carte. Prix 25 centimes.

BUITENLAND.

Frankrijk

ONTSNAPPING VAN ROCHEFORT.

WETENSWAARDIGE BIJZONDERHEDEN.

Er begint sterk getwijfeld te worden aan de ontsnapping van Rochefort en consoroten, omdat de telegrafische berichten uit dit verwijderd land, die ontsnapping als onwaarschijnlijk doen aanzien. Zie hier overigens eenige bijzonderheden, die een nieuw licht over deze zaak werpen:

Het gerucht verkrijgt meer geloof, dat die brave heer Edm. Adam het slachtoffer was eener zeer stoute en vindingrijke atruggelaar. De lijst moet van Londen uitgegaan, en de gestorste gelden opgestreken zijn door den slimmen bedrieger, die de valsche depeche van Henri Rochefort had opgesteld. De meest bedroefde man in heel die zaak moet echter op dit oogenblik Victor Hugo wezen, welke nooit 6000 fr. voor iemand betaald had, zelfs niet voor zijne zoons Victor of Charles. Ook moest men de lange gezichten eens zien van de heeren Vacquerie, Meurice en den kassier van den *Rappel*. Om de zaak nog erger te maken, wordt er beweerd, dat het gouvernement geneigd is, al diegenen krachtdadig te vervolgen, welke te Parijs stoffelijk medeplichtig zijn aan de ontsnapping uit Nouméa.

Paris-Journal geeft zelfs den naam op van den

atruggelaar die de valsche depeche opstelde. Het moet een oud veroordeelde zijn, met naam Ch. Fenwick. De *Gauleis* bevat een zeer belangrijk artikel in denzelfden aard van kapitein Grimál, welke lang eene officieele functie te Nieuw-Caledonië vervulde.

Volgens de bewering van dien officier was het onmogelijk het Engelsch vaartuig te naderen, zonder dat de vluchtelingen 18 of 20 kilometers ver door zee zwommen. Een boot wordt aan niemand gegeven, zelfs aan geen officierbuitendienst, zonder hiertoe voorafgaandelijk vergunning gevraagd te hebben.

Wij wachten echter om de bovenaangehaalde feiten te bevestigen, zegt de *Patrie* van Parijs, tot dat de *Journal officiel* zal gesproken hebben, want de ontsnapping is niet mogelijk. Indien echter de ontsnapping van Rochefort eene reusachtige fopperij is, moet aan zulke bedriegerij voor goed een einde gesteld worden. Indien de ontsnapping waar is, moet er een streng onderzoek plaats hebben en aan diegenen welke zich plichtig maakten, kan geene te strenge straf opgelegd worden, voor een voorval dat zoo nadeelig is aan de openbare rust.

De groote plechtigheid van Paschen is te Parijs eenen troostende dag voor den godsdienst geweest. Als men gezien heeft wat in Onze-Lieve-Vrouwkerk en in al de kerken van Parijs gebeurd is, als men de ontelbare menigte menschen de H. Tafel zag naderen, als men door de ingekehrde der neergekielde menschen aan den voet van het altaar aan al de diensten van dezen heiligen dag aanwezig, gesticht was, is het toegelaten te verzekeren, dat het geloof in de herten vermeerderd, naarmate de driften der anti-katholieken en oproermakers verergeren, en men moet hopen, dat de maatschappij van de overweldigingen van het socialismus zal bevrijd worden. De Paaschecommunie in Onze-Lieve-Vrouwkerk is in zekeren zin plechtiger geweest dan verleden jaar.

Gedurende een uur en half hebben 4 priesters de H. Communie aan meer dan 5000 menschen van allen rang, van allen ouderdom en van allen stand uitgedeeld. De plechtigheid is om zeven uren begonnen, en om 9 uren en half na eene merkwaardige toespraak door het *Te Deum* gevolgd, geëindigd.

Engeland.

SCHRIKKELIJKE STRAF.

De *Daily Telegraph* deelt de lotgevallen mede van vijf alschuwelijke schelmen. Deze kerels van de slechste soort bevonden zich aan boord van het schip *Satuna* kapitein Leslie, varende van Cardiff naar Table-Bay. Allen hadden grove schelmstukken gepleegd en gingen gestraft worden. Zij besloten van oproer te maken om op deze wijze te ontsnappen.

Op 29 januari, toen zij de wacht moesten optrekken, drongen drie lunnar in de kajuiten van den kapitein en poogden hem te vermoorden.

De twee andere wierpen zich op den stuurman van het schip en legden hem met eene koord gebonden.

De muiters hielden hem goed in 't zicht, plaatsen proviand in eenen hoef, welk zij in zee lieten en voorzagen zich van verf en borstels om den naam van den boot te kunnen doen verdwijnen.

Dit gedaan vertrouwden zij zich aan 't Oceaan; zij bevonden zich op eenen afstand van 500 mijlen van de naburige kust van Zuid-Amerika.

De kapitein en de stuurman alhoewel gekwetst konden zich losrukken na het vertrek der bandieten en brachten hun vaartuig ongehinderd in de haven van Sable-Bay.

Maar men vraagt zich af wat er van de vijf schelmen mag geworden zijn. In de gunstigste voorwaarden hadden zij tien dagen noodig gehad om in Brazilië aan te landen, ten ware zij het geluk gehad hadden van een schip te ontmoeten, dat hun innam; maar het is waarschijnlijk dat de natuur hun eene rechtvaardige straf heeft toegepast, en dat zij van honger en dorst malkeer vervloekende, ellendiglijk zijn omgekomen.

Spanje.

REPUBLIKEINSCHE TIJDINGEN.

Men schrijft uit Las Carreras, dato 31 maart: Er is sedert dezen morgen geen kanonschout meer gelost, en de soldaten van onze rechtervleugel en de Carlisten zijn uit hunne positiën gekomen en drinken hartelijk te samen.

Ik weet niet wat dat betekent, maar het zou kunnen doen gelooven, dat Carlisten en republikeinen zouden overeengekomen zijn om niet meer te vechten.

Een opperofficier, aan wie deze opmerking gemaakt werd, antwoordde, dat zoodra het bevel gegeven wordt tot herneming van het gevecht, de aanval en de verdediging even verwoed zullen zijn als vroeger.

Er loopt nogtans een zeker gerucht nopens eene overeenkomst (*convenio*) en er wordt gezegd, dat op onze rechtervleugel verschillende carlistische bataillons geneigd zijn, om naar het vijandig kamp over te loopen, dat een groot getal officiers van het vijandelijk leger, maar oud-officiers der troepen, er zouden in toestemmen de wapens neer te leggen, indien zij verzekerd waren, met hunne

onde graden weër in het republikeinsch leger ingelijfd te worden.

Er wordt ook over eene zekere afonsistische beweging gesproken, want Ollo en Radica, waren met den ouden Ellio de eenige wezenlijke Carlisten rond don Carlos; Dorregaray, de tegenwoordige oppergeneraal is, volgens dit beweren, vooral afonsistisch gezind.

Officieren van het republikeinsch leger zeggen, dat de oorlog zou geëindigd zijn, indien maarschalk Serrano het koninkschap van den prins van Asturias te Somorostro proklameerde. Die geruchten worden verspreid, alsof er eene tweede vertooring van Amorovieta moest gespeeld worden.

Men zegt dat op dit oogenblik de republikeinsche en carlistische opperhoofden in konferentie zijn. Wat de uitslag dier conferentie zal wezen, kan nog niemand voorzagen.

CARLISTISCHE TIJDINGEN.

Ziehier eene carlistische correspondentie, gedateerd uit Campo Cruces, 31 maart:

Den 25 maart, ten 6 ure s'morgens, begonnen drie divisien republikeinsche troepen den aanval. De linker vleugel stond onder het bevel van Primo de Rivera, het centrum onder dat van Lomo, en de rechtervleugel werd aangevoerd door maarschalk Serrano, of beter door generaal Lopez Dominguez, zijn neef.

De aanval was in het begin zeer zwak, ondanks de voortvarendheid der aanleiders, die hen met duizende vloeken en scheldwoorden tot den aanval ophitsen.

Des middags hadden de republikeinsche troepen eene vooruitrukende beweging volbracht, en des avonds, rond 6 ure, was de aanval hevig. Generaal Ellio zond toen het bevel aan de officiers der eerste linie, om naar de tweede achteruit te trekken, want het schijnt, dat die aftocht in het plan van den oppergeneraal begrepen was. Het verlies der republikeinen was dien dag aanzienlijk; 1200 soldaten en 45 officiers.

Den 26 was de tweede linie versterkt door de eerste, en bezette de helling van Monte Abanto. De geheele uitgestrektheid dier linie bedroeg ongeveer 10 kilometers, gerugsteund door den berg San Pedro.

De republikeinsche troepen drongen voortuit tot aan deze linie en tot over Rio Sentona. Daar werd de tegenstand der Carlisten gemeend, maar deze leden veel van de republikeinsche, welke veel beter en talrijker is dan de hunne. Niettegenstaande dat, trokken ten 5 ure namiddag, twee carlistische kolommen naar de vallei, waarbij de republikeinen alleen aan twee lunnar batterijen, het behoud dezer positie, te danken hadden.

Den 27 had maarschalk Serrano waargenomen eene draaiende beweging te volltrekken, om den linker vleugel der Carlisten van het korps af te snijden, en door die beweging den Monte Abanto van ter zijde aan te vallen. Generaal Ellio was hierop echter voorbereid, en toen de rechter vleugel van het republikeinsche leger aan den Monte Junco verscheen, werd deze niet alleen tot staan gebracht door de divisie van generaal Ollo, maar tot den aftocht gedwongen.

Gedurende de dagen van 26 en 27 maart hadden de Carlisten nieuwe batterijen opgeworpen op den Monte Abanto, en andere op den Monte Junco. Toen de republikeinsche troepen den aanval hernamen, werden zij door de carlistische batterijen weggevoept. Eene anvallende beweging der *voluntarios* van don Carlos, tegen de regimenten van maarschalk Serrano, ondersteunde de batterijen en het mag gezegd worden, dat den 27 maart, de eigenlijke veldslag plaats had.

Het verlies was langs beide zijden groot. De republikeinen hadden 48 officiers gedood of gekwetst, buiten Primo de Rivera en Lomo. Het getal der soldaten, in dooden en gekwetsten, bedroeg dien dag 5,085 man.

De Carlisten verloren 12 officiers, waaronder Ollo en Radica, als gekwetsten, vooral de laatste was erg getroffen. Het getal der soldaten, in dooden en gekwetsten, bedroeg 830 man.

Sedert dienzelfden 17 maart, had geen ernstige aanval meer plaats. Maarschalk Serrano bevoert zich om zijne rangen aan te vullen en versterkingen te doen aankomen.

Het carlistisch leger ontvangt elken dag versterkingen. Zoo zijn onder andere aangekomen: 1500 goed afgerichte partijgangers uit Navarra en elk oogenblik worden er 4000 man uit Catalonië verwacht, met *cabecilla* Miret aan hun hoofd. De aanval en de verdediging kunnen dus niet missen vreeselijk te zijn.

Het bombardement van Bilbao is opgeschorst; de kanons, welke onder de muren in batterij stonden, zijn tusschen deze vier dagen naar het slagveld overgevoerd, ten einde met gelijke macht op republikeinsche batterijen te kunnen antwoorden.

Wat het escuadrilla betreft, dit verscheen slechts aan den ingang van den Nervion om haastig terug te trekken. Het schijnt dat het bevreest was voor de batterijen te Portugaletta.

Dewijl admiraal Topeta niet op zee kon vechten besloot hij plaats te nemen aan het hoofd van een detachement landtroepen; ook bekwam hij in het gevecht van 27 maart, eene lichte wonde. Er dient echter gezegd te worden, dat maarschalk Serrano bewijzen geeft van veel koelbloedigheid, moed en eene buitengewone bedrijvigheid.

Men schrijft uit Bayonne uit Carlistsche bron dato 4 april: De infant don Alfons de Bourbon, broeder van don Carlos, welke reeds als opperbevelhebber in Catalonië en Valencie over het carlistische leger bevelde, is bovendien nog tot oppergeneraal van Aragón benoemd. Die drie bevelhebberschappen, verenigd onder de orders van den infant, zullen een talrijk leger vormen, dat voortaan den naam van koninklijk leger van het centrum en Catalonië zal voeren. Dit feit bewijst dat, indien het gouvernement van Madrid verplicht was, om al zijne troepen uit de provincien te trekken, ten einde een aanval-leger tegen de versterking van Somorostro samen te brengen, dit het geval niet is met de verdorfdigen, want het onder don Alfonso zal een effectief uitmaken dat van 25 tot 50,000 man opklimt.

Generaal Lizarraga, welke in het gevecht van den 27 maart te San-Pedro de Abanto aan het hoofd gewond werd, is veel beter en zelfs doet alles veronderstellen dat hij weldra geheel zal genezen zijn.

Er wordt gezegd dat de belegerden van Bilbao eenen gelukkigen nitval gedaan hebben, onder aanvoering van generaal Desierto. Dit feit is moeilijk te gelooven, dewijl de batterijen der Carlisten welke langs beide zijden van Bilbao geplaatst zijn, elke poging der belegerden moesten vruchteloos maken en zelfs elke poging tot eene dolzinnigheid moesten beletten, die door het garnizoen met groot verlies zou betaald worden.

Heden (50 maart) zegt de *Foco della Verità* wordt Karel VII, de rechtmatige koning van Spanje, 26 jaar oud onder het gelonder der kanonnen en onder het gedruis der wapens.

Politiek overzicht.

Geen nieuws uit Bilbao.

Een brief uit Bayonne geeft gelukkige tijdingen over den toestand van generaal Lizarraga, den 27 maart te Abanto erg gewond, en dien men zegde dood te zijn. De bevelhebber is veel beter, en alles doet voorzien, dat hij weldra zal hersteld zijn. Dezelfde brief kondigt de vorming aan van een koninklijk leger van 't midden en van Catalogna, onder het opperbevel van don Alfons van Bourbon. Dit feit bewijst dat, zoo het gouvernement van Madrid verplicht is geweest al de provincien te bevoorven van troepen, om eenen aanval te doen tegen de lijnen van Somorostro, de Carlisten niet noodig hebben zulk middel te gebruiken om nieuwe korpsen samen te stellen.

Wat de telegraaf onbeschaamd had tegengesproken, wordt nu andermaal bevestigd — eene tweede logenstraffing zal nu ook wel niet meer volgen.

Wij willen spreken van de tusschenkomst van Pruisen in de zaken van Spanje, ten voordeele der republikeinen, en die tusschenkomst zou zelfs met meeweten van Frankrijk gepleegd zijn.

Ziedaar het Pruisische liberalisme, dat de Spaansche *communards* ter hulp komt; overigens, elk liberalisme, van welk land ook, het Belgische erin begrepen, is de wanordelijke, diefstichtige en moordende Spaansche republiek toegestaan.

Zal dit eindelijk de vorsten, die met het liberalisme meegaan, niet een oogenblik doen nadenken?

Verder vragen wij, wat het zoo hoog opgezette stelsel van niet-tusschenkomst nog beteekent, als Pruisische en Beiersche officiers, als een aantal Krupp-kanons, door Frankrijk zijn gevoerd en gereisd, om de gelederen van Serrano te gaan versterken?

Het feit is onbetwistbaar: voor Bilbao zijn er officiers, in Duitschen uniform, met de wapens in de hand door de Carlisten gevangen genomen.

Wij willen enkel het feit aanhalen en andermaal doen zien dat er niets oneerlijker is dan het hedendaagsche liberalisme: het is de partij van de twee maten en de twee gewichten.

Wat bewijst echter de tusschenkomst van den heer von Bismark, wiens lange arm tegenwoordig over al de grenzen heenreikt, en ook overal twist en tweedracht, ten voordeele van zijne vervolgingspolitiek, stoekt?

Zij bewijst duidelijk, dat in Spanje de zaken van Serrano slecht, doorslecht staan, en de hulp dringend noodzakelijk wordt. Wat Frankrijk betreft, voor dit land is de min of meer groote medeplichtigheid eene schande, niet alleen om zijne vroegere verklaringen opzichts de niet-tusschenkomst, maar, ook omdat het zich hier tot den handlangers van Pruisen verneert.

Men telegrafert uit Rome, onder dagteekening van 4 dezer, dat de Paus talrijke vreemdelingen heeft ontvangen, welke uit Europa en Amerika waren gekomen. De landgraaf Furstenberg heeft een adres gelezen, waarin hij de vervolgingen betreunt, die tegen de Kerk zijn gericht, en de vastberadenheid prijst van den H. Vader. De katholieke wereld, zegde de spreker, vraagt de onafhankelijkheid van het Pausdom.

In zijn antwoord heeft Pius IX verklaard, dat hij hulde bracht aan de zelfsoffering der katholieken, te midden der tegenwoordige vervolgingen, en dat hij vooral de vervolgingen afkeurde, welke in Duitschland tegen de geestelijkheid zijn gericht.